

νων συγκέντρωσιν. Έν τῇ γύρει τέλος συμβίνει ὅ, τι καὶ εἰς τὸν
ἀνθῆρα· δὲ σωτερικὸς ὑγροσκοπικὸς ὑμὴν τῶν κόκκων τῆς γύ-
ρεως προσλαβὼν ὑγρασίαν δικτείνεται αὐξάνει τὸν δγκον καὶ ἀναγ-
κάζεται δίκην ἐντέρου νὰ ἔξελθῃ διὰ τῶν πόρων τοὺς ὄποιους
ἀνεφέραμεν καὶ οἱ ὄποιοι ὑπάρχουσιν εἰς τὸν ἔξωτερικὸν ὑμένα.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ 'Εθίμων τοῦ Γάμου.

—ΦΙΔΙΟΝ—

Καλέ μου ἀναγνῶστα ἡ ἀναγνώστρια, ἐὰν ἔχω τὴν εὐτυ-
χίαν ταύτην προκειμένου νὰ ἔκθεσω ἐνταῦθα τινὰ τῶν ἐν
Ἐλλάδι ἀπαντωμένων ἔθίμων ἐπικαλοῦμαι τὴν ὑμετέρων
ἐπιείκειαν. ἐὰν παρ' ἀπάσας τὰς προσπαθείας μου τοῦ νὰ
καταστήσω τὴν ἔκθεσίν μου ταύτην τερπνὴν καὶ εὐάρεστον
δὲν ἐπέτυχον καθ' ὀλοκληρίαν τοῦ σκοποῦ μου. Ἄλλὰ πε-
ποιθώς ἐπὶ τὴν ὑμετέρων καλοκάγαθίαν προβαίνω εἰς τὴν
ἀφήγησιν τοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον μὲν ἐπουσιώδους τούτου
ἀντικειμένου, ἀλλὰ κατὰ βάθος πολλὰ τὰ σπουδαῖα καὶ ἐπω-
φελῆ ἐγκρύπτοντος, καθότι πολλὰ τούτων τῶν ἔθίμων
πολλὴν ἔχοντα ὁμοιότητα καὶ συγγένειαν πρός τὰ τῶν ἐν-
δόξων ἡμῶν πατέρων εἰσὶ τὸ μᾶλλον ἀλάνθιστον τεκμήριον,
ἴνα τις συμπεράνη τὴν συγγένειαν ἡμῶν πρὸς ἔκείνους ἀφοῦ
τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα γεγονότα τοσαῦται μεταβολαὶ καὶ
χρόνου παρέλευσις τοσαύτη δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἔξαλειψωσιν
ἐξτοῦ μέσου τῶν ἔθίμων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλὰ μόνον
μικρὰν νὰ ἐπιφέρωσιν ἀλλοίωσιν.

‘Ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ γάμοι τελοῦνται κατά τὴν ἡμέ-
ραν τῆς Κυριακῆς, ἡ ἐπισήμου τινος ἱορτῆς ὅριζομένης ὑπὸ^{τοῦ} νυμφίου. Τὴν προτεροχίαν ταύτης πέμπει ὁ γαμέρος τῇ